

Над морем високо, на непорушній скелі

Євген Плужник

Над морем високо, на непорушній скелі,
Квіт чарівний на мертвому стеблі,
Горить вогонь, – щоб у морській пустелі
Знаходили дорогу кораблі.

Буває інколи: уже надія зблідла, –
Не відшукати напрямку ніяк! –
І враз кладе на хвилі смугу світла
Ще не приступний для очей маяк.

І скоро промінь той туман розоре
(Не відірвати погляд від землі!), –
І кораблі ідуть в широке море,
Зникаючи в зловісній млі.